

PROP DE VOSALTRES

Les colònies d'estiu

Estimats diocesans:

Molts dels lectors guarden un magnífic record de la seva participació infantil en les activitats estiuenques que organitzaven les parròquies, els col·legis i els moviments diocesans. Se centraven sobretot en les colònies que, als Pirineus i en altres paratges, atreïen un gran nombre de nens i joves que passaven uns dies fora de la llar familiar.

Quan parlem d'aquesta mena de colònies agraïm la col·laboració de tres grans grups de persones que les fan possibles: els voluntaris, els organitzadors permanents i els pares. Tots conflueixen per aconseguir un mateix objectiu: educar nens i joves en un estil determinat a l'aire lliure. Les colònies ajuden i complementen la formació integral de les persones que s'adquireix en el sí de la família, a l'escola i, a vegades negativament, al carrer i en mil programes d'entreteniment audiovisual.

En aquest terreny també sembla que s'ha assolit tornar a l'anhelada normalitat. Després de la pandèmia, soferta durant els últims anys, torna aquest estiu l'organització de colònies i campaments. És una tradició molt antiga entre nosaltres que no s'ha de perdre. L'experiència gratificant de tantes persones que han gaudit de la naturalesa amb els amics i companys ha propiciat que les diferents ofertes esgotin les places amb rapidesa. En un suplement periodístic dels diumenges

—de finals de maig— hi havia un gran reportatge sobre la iniciativa de la nostra diòcesi al Montsant i animava tothom a recuperar la participació perquè es considera fonamental. Segur que el text i, sobretot, les fotografies del reportatge ompliren de nostàlgia i gratitud el cor de molts lectors.

En aquesta activitat crec que cal assenyalar, en general, la feina dels voluntaris. No voldria oblidar la gran quantitat de persones que, mogudes per la seva fe en Jesucrist, dedica gran part del seu temps a servir, educant els més joves i mostrant-los el camí que ens ensenya l'evangeli. Tots aprenen a viure el respecte i l'amor als altres sabent que es fonamenta en l'amor que Déu ens té. Els dies de colònies són una bona motivació per descobrir, reconèixer i acompanyar l'experiència religiosa. Aquest període és part de la programació que els diferents centres educatius —sobretot els «especialitzats» en el lleure— desenvolupen al llarg de

l'any en sessions setmanals amb monitors i nens.

També és important destacar el treball dels responsables dels diferents centres d'«Esplai». La seva constant dedicació a la formació de monitors i educadors fa possible que en totes les generacions hi trobem grups que s'entusiasmen per aquesta tasca lliurada i solidària. És impressionant comprovar l'interès i la serietat de la formació que reben sobre els diferents temes d'educació en virtuts, en valors i en el reconeixement del respecte a la natura.

Agraeixo a les famílies la confiança que tenen en els diferents centres i la seva col·laboració perquè tot es desplegui amb normalitat i eficàcia. La implicació dels pares és fonamental en aquesta tasca. Ells són els primers responsables del creixement dels seus fills i ningú els pot suplantar en aquesta digna missió. La nostra obligació és col·laborar amb ells perquè els seus fills puguin servir millor en el futur la societat on viuen.

Acabo aquesta aportació setmanal amb una crida a tots els nens i joves que us beneficieu de les colònies i activitats de lleure. Que el Senyor us ajudi a descobrir la seva creació i la preocupació solidària pels altres: forma part de la lluita constant contra l'egoisme.

Amb el meu afecte i benedicció.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Aplec de Pentecosta a l'Ermita de Pedra

Cada any, la parròquia d'Àger celebra la Pentecosta a l'Ermita de Pedra. El complex arquitectònic està format per una petita ermita del segle X, una capella del segle XIV i una masia del segle XVIII. És un lloc emblemàtic de la vall, molt preuat pels agerencs i agerenques, i també pels visitants o turistes. La Mare de Déu de Pedra és una invocació mariana molt estimada a la vall i travessa les seves fronteres.

La missa de la solemnitat de Pentecosta es va celebrar en aquesta ermita el diumenge dia 5 a les 12 h. Durant la missa, Mn. Xavier Navarro va exhortar a «cuidar les tradicions» i a «viure les anticipacions» que l'Esperit Sant ens proposa.

L'aplec va finalitzar amb un dinar de germanor a la font, on els participants es reuneixen per famílies o colles d'amics per a fer l'àpat.

CERCA DE VOSOTROS

Las colonias de verano

Estimados diocesanos:

Muchos de los lectores guardan un magnífico recuerdo de su infantil participación en las actividades veraniegas que organizaban las parroquias, los colegios o los mismos movimientos diocesanos. Se centraban sobre todo en las colonias que, en los Pirineos o en otros parajes, atraían a un gran número de niños y jóvenes que pasaban unos días fuera del seno familiar.

Cuando hablamos de este tipo de colonias agradecemos la colaboración de tres grandes grupos de personas que las hacen posible: los voluntarios, los organizadores permanentes y los padres. Todos confluyen para conseguir un mismo objetivo: educar a niños y jóvenes en una determinada modalidad al aire libre. Ayuda y complementa la formación integral de las personas que se adquiere en el seno de la familia, en la escuela y, en ocasiones negativamente, en la calle y en mil programas de entretenimiento audiovisual.

En este terreno también parece que se ha conseguido volver a la ansiada normalidad. Tras la pandemia, sufrida por todos durante los últimos años, vuelve este verano la organización de colonias y campamentos. Es una tradición muy antigua entre nosotros que no se puede perder. La experiencia gratificante de tantos que han disfrutado de la naturaleza con los amigos y compañeros ha propiciado que las distintas ofertas agoten las plazas con rapidez. En un suplemento periodístico de los domingos (finales de mayo) había un gran reportaje sobre la iniciativa de la misma diócesis en Montsant y animaba a todos a recuperar la participación por considerarla fundamental; seguro que el texto y, sobre todo, las fotografías del reportaje llenarían de nostalgia y gratitud el corazón de muchos lectores.

Creo que es necesario señalar en esta actividad la labor de los voluntarios en general. No quisiera olvidar la gran cantidad de personas que, movidas por su fe en Jesucristo, dedica gran parte de su tiempo a servir educando a los más jóvenes y mostrándoles el camino que nos enseña el evangelio. Todos aprenden a vivir el respeto y el amor a los semejantes sabiendo que se fundamenta en el amor que Dios nos tiene. Los días de colonias son una buena motivación para descubrir, reconocer y acompañar la experiencia religiosa. Este período es parte de la programación que los diferentes centros educativos (sobre todo los «especializados» en tiempo libre) desarrollan a lo largo del año en sesiones semanales con monitores y niños.

También es importante destacar el trabajo de los responsables de los distintos centros de «Esplai». Es permanente su dedicación a la formación de monitores y educadores; ello hace posible que en todas las generaciones existan grupos que se entusiasman por esta labor entregada y solidaria. Impresiona comprobar el interés y la seriedad de la formación que reciben sobre los variados temas de educación en virtudes, en valores y en el reconocimiento del respeto a la naturaleza.

Agradezco a los padres y demás familiares la confianza que depositan en los diferentes centros y la colaboración que prestan para que todo se desarrolle con normalidad y eficacia. Es fundamental la implicación de los padres en esta tarea. Son ellos los primeros responsables del crecimiento de sus hijos y nadie les puede suplantar en esta digna empresa. Nuestra obligación es colaborar con ellos para que sus hijos puedan servir mejor en el futuro a la sociedad en la que viven.

Termino esta aportación semanal con una llamada para todos los niños y jóvenes que se benefician de las colonias y actividades de tiempo libre. Que el Señor os ayude a descubrir su creación y la preocupación solidaria por los demás; es la lucha constante contra el egoísmo.

Con mi afecto y bendición,

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

El Bisbe beneix els nous columbaris de Sant Pere

El bisbe Salvador va beneir fa uns dies els nous columbaris construïts a la cripta de l'Església de Sant Pere. El Bisbe va resar perquè «aquest lloc de sepultura es converteixi en un espai de repòs i esperança» i va recordar que l'Església accepta la incineració per als catòlics.

El nou columbari consta de 1.092 columbaris —612 individuals, 440 de dobles, 36 per a quatre urnes i 4 per a vuit—, a més també d'una àrea comunitària. Amb una capacitat de 1.676, esdevé l'espai religiós amb un major nombre de nínxols per a urnes de difunts de tot Catalunya. A més de l'entrada de la plaça de Sant Francesc, es pot accedir al columbari amb l'ascensor construït des de l'església i que permet eliminar les barreres arquitectòniques.

Tot el conjunt està disposat en diferents espais que presideixen les imatges de Crist, Sant Pere i els patrons de la ciutat de Lleida, sant Anastasi i la Verge Blanca de l'Acadèmia. La imatge de sant Pere, rèplica de la que presideix l'altar de l'església, va acompanyada de la inscripció: «Tu ets Pere, i sobre aquesta pedra edificaré la meua Església, i les forces del reialme de la mort no la podran dominar» (Mt 16, 18). L'ampli espai central està disposat amb seients

que faciliten el repòs i la pregària de les persones que el visiten.

Per al rector de l'església, Mn. Jaume Pedrós, aquest espai respon al que va dir el papa Benet XVI: «Les cendres d'un cristià no s'han de posar a qualsevol lloc sinó en un lloc sagrat». Rubén Tamarit, president de l'empresa Coral Memorial que gestiona el columbari, va informar que a més de dipositar les cendres de persones que acaben de morir, s'ofereix la possibilitat de traslladar a aquest nou espai les urnes d'éssers estimats que puguin tenir a casa, així com assessorament i tramitació gratuïta per exhumar restes de difunts enterrats al cementiri, incinerar-los i dipositar-los al columbari. Com a serveis complementaris, ofereixen introducció d'urna amb oració, amb missa funeral i també serveis musicals.

Final de curs de la Catequesi familiar a Balàfia

Un centenar de persones, entre infants i familiars, es van aplegar a la Parròquia Sant Antoni Maria Claret en la festa de final de curs de la Catequesi familiar. L'acte va consistir en una Eucaristia, concelebrada pel P. Dion i el P. Nemesi, més un berenar compartit.

Els infants que tot just fa uns dies van rebre el Pa i el Vi per primer cop, van ser protagonistes de l'Eucaristia, participant en les lectures i en les pre-

gàries. Van demanar per les coses que els preocupen i viuen en el seu dia a dia: la família, els/les companys de l'escola, les amistats, el medi ambient, la pau al món, la salut,...

També hi van assistir nens i nenes del primer any de Catequesi, participant amb entusiasme en els cants i resant el Parenostre, amb la mirada posada en el curs vinent per completar la seva formació.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex_es: «L'aliança entre les dues generacions en els extrems de la vida —els nens i els ancians— ajuda també a les altres dues —els joves i els adults— a unir-se per a fer l'existència de tots més rica en humanitat» (2 de març).

@Pontifex_es: «L'oració, la caritat i el dejuni no són medicines només per a nosaltres, sinó per a tots: de fet, poden canviar la història, perquè són les principals vies que permeten a Déu intervenir en les nostres vides i en la vida del món. Són les armes de l'esperit» (4 de març).

@Pontifex_es: «Res d'acords amb el mal! No hem de caure en la letargia de la consciència que fa dir: "En el fons, no és greu, tots ho fan així!". Mirem Jesús, que no pacta amb el mal. S'oposa al diable amb la Paraula de Déu i venç les temptacions» (6 de març).

@Pontifex_es: «Davant els nous desafiaments que presenta la bioètica, preguem junts perquè els cristians, mitjançant la seva oració i la seva acció social, promoguin la defensa de la vida» (8 de març).

Participació lleidatana a la fase final del Sínode

Unes 600 persones de tots els àmbits eclesials, entre ells una representació del nostre Bisbat amb el bisbe Salvador al capdavant, van ser testimonis el passat 11 de juny d'un gran esdeveniment de l'Església a Espanya a la Fundació Pablo VI. Tots ells van representar els quasi 220.000 implicats en aquest recorregut sinodal que va començar el 17 d'octubre de 2021.

Es van comentar els temes que van tenir més incidència durant aquest procés com són el paper dels laics, especialment el de la dona, en els òrgans de responsabilitat i de decisió en l'Església; els abusos sexuals, de poder i de consciència en l'Església, manifestant la necessitat de perdó, acompanyament i reparació; i la necessitat d'institucionalitzar i potenciar els ministeris laicals. També es va parlar, encara que amb menor incidència, de l'ordenació de les dones i el celibat opcional. En aquest sentit, es va plasmar la necessitat de saber transmetre millor a la societat la importància del Magisteri de l'Església al voltant d'aquests temes. També es va fer una crida d'atenció respecte al tema de la diversitat.

Després de la participació d'uns testimonis, es va passar al treball en grups i després de dinar va ser el torn per aportar les reflexions que durant aquests mesos s'han fet a cada bisbat perquè es puguin veure paleses a la síntesi final.

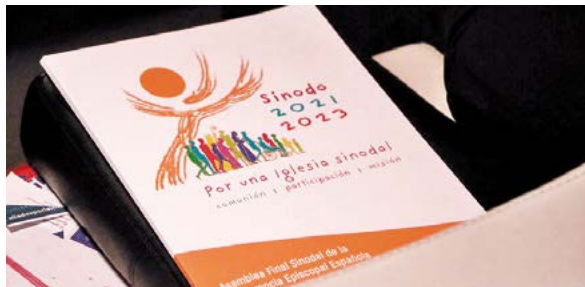
A continuació, el cardenal Omella va presidir una eucaristia i va acabar la seva homilia ressaltant els tres verbs que va proposar el papa Francesc en l'eucaristia d'obertura del Sínode: trobar, escoltar i discernir. Mons. Omella va afirmar que «tant de bo sapiguem integrar bé aquests verbs a la nostra vida per afavorir la trobada entre nosaltres. Escoltem els altres amb el cor i discernim, amb l'ajuda de l'Esperit, el que ens demana el Senyor, aquí i ara».

Finalment, el secretari general de la CEE, Mons. Luis Argüello, va tancar l'Assemblea amb l'acte de l'enviament afirmant que «ara som enviats a seguir pelegrinant com a deixebles-missioners per qui és Camí, Veritat i Vida i sembrar en la nostra societat la novetat de l'Evangeli».

Va ser una jornada plena d'informació i podeu consultar les diferents parts d'aquesta Assemblea, des de la síntesi fins a l'homilia del cardenal a la missa, passant també pel text de l'enviament o per un recull de fotos de l'acte.

Més informació a <https://www.conferenciaepiscopal.es/asamblea-final-del-sinodo-junio-2022/>

REFLEXIONS

Tecnoprogressistes versus bioconservadors (III)

El filòsof Francis Fukuyama (1952) reconeix la potència seductora i encisadora de la utopia transhumanista i, per això, la qualifica d'una de les idees més perilloses de la centúria (*the most dangerous idea of the century*). La proposta d'una millora de l'espècie humana és, a parer seu, raonable tenint en compte la situació de l'espècie en el planeta i el munt de problemes i conflictes globals que patim. Les malalties, les epidèmies, els sofriments causats per la violència, per la guerra, les limitacions físiques i la brevetat de la vida són punts dolorosos que estan íntimament lligats a la condició humana.

Un gran relat que proposi millorar-nos, com a espècie, mitjançant la implementació de tot tipus de tecnologies, pot obrir, a parer seu, un petit interstici d'esperança. Aquí rau, segons Francis Fukuyama, l'embruix ideològic del transhumanisme. Amb tot, considera que en aquesta ideologia hi ha el perill de la mecanització de la vida humana i de la seva reducció a objecte; així com l'emergència d'un món inhumà i la desfeta de la nostra civilització.

Des de la visió bioconservadora, es concep l'ésser humà com una realitat donada (*une donnée*), més que evolutiva. La posició transhumanista s'ubica, en canvi, en una posició de ruptura. Els transhumanistes consideren que som el resultat d'una evolució atzarosa de la matèria viva. Des d'aquesta òptica, cal fer de l'ésser humà un ens en perpètua evolució i, a la vegada, cal crear les condicions d'una ruptura de la condició humana. L'home esdevé, així, un terreny d'experimentació, com una pàgina web en reformes, sense assolir mai una versió beta, és a dir, un organisme prototípic abocat a perfeccionar-se contínuament.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

4. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Os 2,16.17b-18.21-22 / Sl 144 / Mt 9,18-26]. Santa Isabel de Portugal (1271-1336), princesa catalano-aragonesa, neta de Jaume I; sant Laureà, sant Valentí Berriochoa, bisbe i mr.

5. ■ Dimarts [Os 8,4-7.11-13 / Sl 113B / Mt 9,32-38]. Sant Antoni Maria Zaccaria (1502-1529), prevere fundador dels Barnabites a Milà (B); sant

Miquel dels Sants (1591-1625), prevere trinitari a Valladolid, nat a Vic i patró d'aquesta ciutat; santa Filomena, vg.

6. ■ Dimecres [Os 10,1-3.7-8.12 / Sl 104 / Mt 10,1-7]. Santa Maria Goretti (1890-1902), vg. i mr. de la castedat; sant Isaïes, profeta i mr.; sant Ròmul, bisbe.

7. ■ Dijous [Os 11,1-4.8c-9 / Sl 79 / Mt 10,7-15]. *Urgell*: □ Sant Ot o

Odó (†1122), bisbe d'Urgell, patró de la Seu d'Urgell; sant Fermí, bisbe de Pamplona; santa Edilberga, vg.; sant Marçal, bisbe; sant Benet XI, papa (1303-1304).

8. ■ Divendres [Os 14,2-10 / Sl 50 / Mt 10,16-23]. Sant Adrià III, papa (romà, 884-885); sants Àquila i Priscil·la, esposos mrs., deixebles de Pau; sant Edgar, rei d'Anglaterra (†975); sant Eugeu III, papa (1145-1153).

9. ■ Dissabte [Is 6,1-8 / Sl 92 / Mt 10,24-33]. Sant Agustí Zhao Rong, prev. i companys mrs.; sant Zenó o Zenon, mr.; sant Joan de Colònia, prevere dominicà i mr.; sant Teodoríc Balat, mr.; beata Joana Scopelli, vg. carmelitana.

10. ■ Diumenge vinent, XV de durant l'any (litúrgia de les hores: 3a setm.) [Dt 30,9b-14 / Sl 68 / Col 1,15-20 / Lc 10,25-37].

Diumenge XIV de durant l'any (C)

COMENTARI

«No porteu, bossa, ni sarró ni calçat»

Els textos d'avui estan amarats de joia però d'una joia degudament entesa. Jesús, a l'evangeli envia setanta-dos deixebles a fer una primera experiència d'apostolat. Es demana una gran sobrietat: *No porteu bossa, ni sarró, ni calçat, no us atureu a saludar ningú pel camí...; no aneu de casa en casa, buscant les millors condicions o comoditats...; si en un poble us reben bé, mengeu el que us posin a taula, no demaneu allò que més us agradi.* I és això el que fan aquests setanta-dos deixebles. Diríem que el resultat és extraordinari: *Els setanta-dos tornaren tots contents i deien: Senyor, fins els dimonis se'ns sotmeten pel poder del vostre nom.* Podem imaginar-nos la seva alegria íntima: és la primera experiència d'apostolat i ha estat reeixida! Ens passaria a tots. Però al final Jesús els adverteix: *No us alegreu que els esperits se sotmetin a vosaltres: alegreu-vos que els vostres noms estiguin escrits en el cel.* El que els ha d'omplir d'alegria no és tant el triomf personal sobre els esperits sinó el saber que Déu els estima, que Déu ha pres nota de la seva actuació i aquesta els garanteix participar de la vida autèntica, de la vida divina.

La mateixa alegria la constatem en la primera lectura. Isaïes convida també a festa: *Alegreu-vos amb Jerusalem, feu festa, tots els qui l'estimeu; estigueu contents amb ella tots els qui portaven dol per ella.* Abans Jerusalem era com una dona estèril; ara serà consolada per l'acció de Déu que *aboca sobre ella la pau i el benestar, la riquesa de les nacions* perquè el poble ha tornat a Déu. Pau ens parla també d'alegria, de gloriar-nos però, sorprenentment, *vol que ens gloriem en la creu de nostre Senyor.* Però aquesta creu és el preu d'una nova vida: *l'únic que val és que hàgim estat creats de nou.* Seguir el camí del crucificat és la garantia d'una nova humanitat, de la veritable pau. L'alegria del cristià és profunda, és autèntica però suposa el camí de la creu, de la predicació del Regne en l'austeritat, de buscar sempre la voluntat de Déu no l'èxit personal.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 66,10-14c)

Alegreu-vos amb Jerusalem, feu festa, tots els qui l'estimeu. Estigueu contents amb ella tots els qui portàveu dol per ella; sereu alletats amb l'abundància del seu consol i xuclareu les delícies de la seva llet. Això diu el Senyor: «Jo decantaré cap a ella, com un riu, la pau i el benestar, la riquesa de les nacions, com un torrent desbordant. Els teus nodrissons seran portats al braç i amanyagats sobre els genolls. Com una mare consola el seu fill, jo també us consolaré: a Jerusalem sereu consolats. Quan ho veureu, el vostre cor bategarà de goig i reviuran com l'herba els vostres ossos.» La mà del Senyor es farà conèixer als seus servents.

▶ Salm responsorial (65)

R. *Aclama Déu, tota la terra.*

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia (Ga 6,14-18)

Germans, Déu me'n guard de gloriar-me en res que no sigui la creu de nostre Senyor Jesucrist. En ella és com si el món fos crucificat per a mi i jo per al món. Ni la circumcisió ni la incircumcisió no tenen cap valor. L'únic que val és que hàgim estat creats de nou. Que la pau i la misericòrdia de Déu reposin sobre tots els qui mantenen aquest criteri i sobre l'Israel de Déu. A part d'això, que ningú no m'amoïni, perquè jo porto en el meu cos les marques distintives de Jesús. Germans, que la gràcia de nostre Senyor Jesucrist sigui amb el vostre esperit. Amén.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluç (Lc 10,1-12.17-20)

En aquell temps, el Senyor en designà encara setanta-dos, i els envià que s'avancesin de dos en dos cap a cada poble i a cada lloc on ell mateix havia d'anar. Els deia: «Hi ha molt a segar i pocs segadors: demaneu a l'amo dels sembrats que enviï homes a segar-los. Aneu. Us envio com anyells enmig de llops. No porteu bossa, ni sarró, ni calçat, no us atureu a saludar ningú pel camí. Quan entreu en una casa digueu primer: Pau en aquesta casa. Si hi viu un home de pau, la pau que li desitgeu reposarà en ell; si no, retornarà a vosaltres. Quedeu-vos en aquella casa i compartiu allò que tinguin per menjar i beure: els treballadors bé es mereixen el seu jornal. No aneu de casa en casa. Si en un poble us reben bé, mengeu el que us posin a taula, cureu els malalts que hi hagi i digueu a la gent d'aquell lloc: El regne de Déu és a prop vostre.

Però si en un poble no us volen rebre, sortiu als carrers i digueu: Fins la pols d'aquest poble que se'ns ha posat als peus, us la deixem. Però sapigueu això: El regne de Déu és a prop. Us asseguro que quan vingui el gran dia, la sort de Sodoma serà més suportable que la d'aquell poble.»

Els setanta-dos tornaren tots contents i deien: «Senyor, fins els dimonis se'ns sotmeten pel poder del vostre nom.» Jesús els digué: «Sí, jo veia Satanàs que queia del cel com un llamp. Us he donat poder de trepitjar les serps i els escorpins i totes les forces de l'enemic: res no us podrà fer mal. Però no us alegreu que els esperits se sotmetin a vosaltres; alegreu-vos que els vostres noms estiguin escrits en el cel.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 66,10-14c)

Festead a Jerusalén, gozad con ella, todos los que la amáis; alegraos de su alegría, los que por ella llevasteis luto; mamaréis a sus pechos y os saciaréis de sus consuelos, y apuraréis las delicias de sus ubres abundantes. Porque así dice el Señor: «Yo haré derivar hacia ella, como un río, la paz, como un torrente en crecida, las riquezas de las naciones. Llevarán en brazos a sus criaturas y sobre las rodillas las acariciarán; como a un niño a quien su madre consuela, así os consolaré yo, y en Jerusalén seréis consolados. Al verlo, se alegrará vuestro corazón, y vuestros huesos florecerán como un prado, se manifestará a sus siervos la mano del Señor».

▶ Salmo responsorial (65)

R. *Aclamad al Señor, tierra entera.*

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Gálatas (Gál 6,14-18)

Hermanos: Dios me libre de gloriarme si no es en la cruz de nuestro Señor Jesucristo, por la cual el mundo está crucificado para mí, y yo para el mundo. Pues lo que cuenta no es la circuncisión ni la incircuncisión, sino la nueva criatura. La paz y la misericordia de Dios vengán sobre todos los que se ajustan a esta norma; también sobre el Israel de Dios. En adelante, que nadie me moleste, pues yo llevo en mi cuerpo las marcas de Jesús. La gracia de nuestro Señor Jesucristo esté con vuestro espíritu, hermanos. Amén.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 10,1-12.17-20)

En aquel tiempo, designó el Señor otros setenta y dos, y los mandó delante de él, de dos en dos, a todos los pueblos y lugares adonde pensaba ir él. Y les decía: «La mies es abundante y los obreros pocos; rogado, pues, al dueño de la mies que envíe obreros a su mies. ¡Poneos en camino! Mirad que os envío como corderos en medio de lobos. No llevéis bolsa, ni alforja, ni sandalias; y no saludéis a nadie por el camino. Cuando entréis en una casa, decid primero: «Paz a esta casa». Y si allí hay gente de paz, descansará sobre ellos vuestra paz, si no, volverá a vosotros. Quedaos en la misma casa, comiendo y bebiendo de lo que tengan: porque el obrero merece su salario. No andéis cambiando de casa en casa. Si entráis en una ciudad y os reciben, comed lo que os pongan, curad a los enfermos que haya en ella, y decidles: «El reino de Dios ha llegado a vosotros».

Pero si entráis en una ciudad y no os reciben, saliendo a sus plazas, decid: «Hasta el polvo de vuestra ciudad, que se nos ha pegado a los pies, nos lo sacudimos sobre vosotros. De todos modos, sabed que el reino de Dios ha llegado». Os digo que aquel día será más llevadero para Sodoma que para esa ciudad».

Los setenta y dos volvieron con alegría diciendo: «Señor, hasta los demonios se nos someten en tu nombre». Él les dijo: «Estaba viendo a Satanàs caer del cielo como un rayo. Mirad: os he dado el poder de pisotear serpientes y escorpiones y todo poder del enemigo, y nada os hará daño alguno. Sin embargo, no estéis alegres porque se os someten los espíritus; estad alegres porque vuestros nombres están inscritos en el cielo».